Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tam cum germina bonū pferre in capit spē hominis
qui in ipso ē figuralit ficulnea nominat. Sic enī
generalit in eccla diuersę arbores. singule queq;
animę credentiū intellegunt. de quib dicit. omis
arbor q̄ n plantauit pat mis celestis eradicabit.
Et iterū Paulus q̄ se dic adiutorē di ēē in agri
cultura di. aut ecia ipse. ego plantaui. apollo rigauit
ds aut incrementū dedit. sed et dnis incuglis. aut
facite arborē bonā. et fructū ei bonū? Sic q̄ genera
lit in eccla singuli q̄q; credentiū. diuersę arbores
intellegunt. ita queq; et una anima diuersę uirtutis
efficatia. diuersa arbor intellegit. Est q̄ et anima
ficus q̄dā quę pducat germen suū. est et uitis q̄ flo
reat ⁊ reddat odorē suū. cui uitis palmites purgat
pat celestis agricola. ut fructū plurimū afferant.
Si uitis hęc primo podoris suauitatē q̄ ex flore reddit
letificat odoratū. secdm eū q̄ dicebat. q̄a xpi bon
odor sum in omi loco. Hęc q̄ intima uirtutū uidens
sermo di in anima. uocat ea ad semetipsū ut festi
net et exeat. abiciens corporea cuncta ueniat adeū.
ut et pfectionis ei particeps fiat. Id circo q̄ q̄si ad
huc iacenti et in reb corporeis recubanti. primo
dic. exurge. et q̄si q̄ stati obedienti ⁊ obsecuta sit
uocanti. laudat abeo et audit. prima mea colūba